UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

18 päivänä lokakuuta 2012 *

Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Väite — Asetus (EY) N:o 2868/95 — 18 säännön 1 kohta — Sellaisen SMHV:n ilmoituksen oikeudellinen luonne, jolla annetaan tiedoksi, että väitteen on todettu täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojakeinoon

Asiassa C-402/11 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan nojalla 25.7.2011 tehdystä valituksesta,

Jager & Polacek GmbH, kotipaikka Wien (Itävalta), edustajanaan Rechtsanwalt A. Renck,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään G. Schneider,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: tuomarit A. Rosas, joka hoitaa toisen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, U. Lõhmus, T. von Danwitz, A. Arabadjiev ja C. G. Fernlund (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Malacek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 24.5.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 5.7.2012 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Jager & Polacek GmbH (jäljempänä Jager & Polacek) vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-488/09, Jager & Polacek vastaan SMHV (REDTUBE), 12.5.2011 antaman tuomion (jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomioistuin hylkäsi sen nostaman kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) neljännen valituslautakunnan 29.9.2009 tekemä päätös (asia R 442/2009-4) (jäljempänä riidanalainen päätös), joka koskee mainitun yhtiön ja RT Mediasolutions s. r. o:n (jäljempänä RT Mediasolutions) välistä väitemenettelyä.

2 SMHV:n neljäs valituslautakunta hylkäsi riidanalaisella päätöksellä vaatimuksen kumota 22.1.2009 tehty päätös, jolla väiteosasto totesi, että Jager & Polacekin tekemän väiteilmoituksen nro B 1 299 033 katsottiin jääneen tekemättä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1) on kumottu ja korvattu yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1), joka tuli voimaan 13.4.2009. Kun otetaan huomioon tosiseikkojen tapahtuma-aika, nyt käsiteltävään oikeusriitaan sovelletaan kuitenkin edelleen asetusta N:o 40/94, sellaisena kuin se on muutettuna 18.12.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1891/2006 (EUVL L 386, s. 14; jäljempänä asetus N:o 40/94).

4 Asetuksen N:o 40/94 täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohdat on vahvistettu 13.12.1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 29.6.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1041/2005 (EUVL L 172, s. 4; jäljempänä täytäntöönpanoasetus).

Asetus N:o 40/94

5 Asetuksen N:o 40/94 42 artiklassa, jonka otsikko on ”Väite”, säädetään seuraavaa:

”1. Tavaramerkin rekisteröintiä vastaan voi tehdä väitteen kolmen kuukauden kuluessa yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen julkaisemisesta sillä perusteella, että tavaramerkin rekisteröinti 8 artiklan mukaisesti olisi hylättävä:

– –

c) edellä 8 artiklan 4 kohdan tapauksissa samassa säännöksessä tarkoitettujen aikaisempien tavaramerkkien tai merkkien haltijat sekä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan näitä oikeuksia käyttämään valtuutetut henkilöt.

– –

3. Väite on tehtävä kirjallisesti, ja se on perusteltava. Se katsotaan tehdyksi vasta väitemaksun suorittamisen jälkeen. Väitteen tekijä voi [SMHV:n] asettamassa määräajassa esittää väitteensä tueksi seikkoja, todisteita ja huomautuksia.”

6 Kyseisen asetuksen 57 artiklassa, jonka otsikko on ”Päätökset, joihin voidaan hakea muutosta”, säädetään seuraavaa:

”1. Tutkijoiden, väiteosastojen, tavaramerkkien hallinto- ja oikeudellisten kysymysten osaston ja mitättömyysosastojen päätöksiin voidaan hakea muutosta. Muutoksenhaulla on lykkäävä vaikutus.

2. Päätökseen, joka ei päätä menettelyä jonkin osapuolen osalta, voidaan hakea muutosta vasta lopullisen päätöksen yhteydessä, jollei mainittua päätöstä koske erillinen muutoksenhaku.”

7 Mainitun asetuksen 77 a artiklassa, jonka otsikko on ”Merkintöjen poistaminen ja päätösten [peruuttaminen]”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos [SMHV] on tehnyt sellaisen rekisterimerkinnän tai päätöksen, joka sisältää ilmeisen [SMHV:n] syyksi katsottavan menettelyvirheen, [SMHV] poistaa kyseisen merkinnän tai [peruuttaa] päätöksen. Jos menettelyssä on yksi ainoa osapuoli ja merkintä tai toimi vaikuttaa tämän oikeuksiin, poistaminen tai [peruuttaminen] suoritetaan siinäkin tapauksessa, että virhe ei ollut asianomaiselle osapuolelle ilmeinen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun poistamisen tai [peruuttamisen] suorittaa omasta aloitteestaan tai jonkin menettelyssä osapuolena olevan pyynnöstä viranomainen, joka merkinnän tai päätöksen on tehnyt. Poistaminen tai [peruuttaminen] suoritetaan kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona rekisterimerkintä tai päätös on tehty, sen jälkeen kun menettelyn osapuolia sekä rekisteriin merkittyjä, kyseisten yhteisön tavaramerkkioikeuksien mahdollisia haltijoita on kuultu.

3. Tämä artikla ei rajoita osapuolten oikeuksia hakea muutosta 57 ja 63 artiklan nojalla tai mahdollisuutta oikaista 157 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa täytäntöönpanoasetuksessa vahvistettujen menettelyjen ja edellytysten mukaisesti kieli- tai kirjoitusvirheet sekä [SMHV:n] päätöksissä olevat ilmeiset virheet tai virheet, jotka [SMHV:n] katsotaan tehneen tavaramerkin rekisteröinnissä tai rekisteröinnin julkaisemisessa.”

8 On täsmennettävä, että asetuksen N:o 40/94 42, 57 ja 77 a artiklasta on tullut asetuksen N:o 207/2009 41, 58 ja 80 artikla eikä kyseisten säännösten sanamuotoa ole muutettu.

Täytäntöönpanoasetus

9 Täytäntöönpanoasetuksen 17 sääntö, jonka otsikko on ”Väitteen [tutkittavaksi ottamisen] edellytysten tutkiminen”, on sanamuodoltaan seuraava:

”1. Jos väitemaksua ei ole suoritettu väiteajan kuluessa, väitteen katsotaan jääneen tekemättä. Jos väitemaksu suoritetaan väiteajan umpeutumisen jälkeen, maksu palautetaan väitteentekijälle.

2. Jos väiteilmoitusta ei ole jätetty väiteajassa – –, [SMHV] [jättää] väiteilmoituksen [tutkimatta].

– –

5. Hakijalle ilmoitetaan, jos väiteilmoituksen katsotaan jääneen tekemättä 1 kohdan perusteella ja jos väite on päätetty [jättää tutkimatta] 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.”

10 Täytäntöönpanoasetuksen 18 säännön, jonka otsikko on ”Väitemenettelyn aloittaminen”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kun väite [voidaan] 17 säännön edellytysten mukaisesti [ottaa tutkittavaksi], [SMHV] ilmoittaa osapuolille, että väitemenettely aloitetaan kahden kuukauden kuluttua ilmoituksen vastaanottamisesta. Tätä määräaikaa voidaan pidentää enintään 24 kuukauden pituiseksi, jos molemmat osapuolet toimittavat pidentämistä koskevan pyynnön ennen määräajan umpeutumista.”

11 Kyseisen asetuksen 53 a säännön, jonka otsikko on ”Päätöksen [peruuttaminen] ja rekisterimerkinnän poistaminen”, 1–3 kohdassa täsmennetään seuraavaa:

”1. Jos [SMHV] omasta aloitteestaan tai menettelyn osapuolilta saatujen tietojen perusteella katsoo, että päätös on [peruutettava] tai rekisterimerkintä poistettava asetuksen 77 a artiklan mukaisesti, se ilmoittaa asianomaiselle osapuolelle aiotusta [peruuttamisesta] tai poistamisesta.

2. Asianomainen osapuoli voi toimittaa huomautuksia aiotusta [peruuttamisesta] tai poistamisesta [SMHV:n] asettaman määräajan kuluessa.

3. Jos asianomainen osapuoli hyväksyy aiotun [peruuttamisen] tai poistamisen taikka ei toimita huomautuksia määräajan kuluessa, [SMHV] [peruuttaa] päätöksen tai poistaa rekisterimerkinnän. Jos asianomainen osapuoli ei hyväksy [peruuttamista] tai poistamista, [SMHV] tekee [peruuttamisesta] tai poistamisesta päätöksen."

12 Mainitun asetuksen 62 säännön 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Päätökset, joihin liittyy määräaika muutoksenhakua varten, kutsut ja muut asiakirjat [SMHV:n] pääjohtajan päätöksen mukaan annetaan tiedoksi vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä. Kaikki muut tiedoksiannot lähetetään tavallisessa postissa."

Tosiseikat

13 Tosiseikat on esitetty valituksenalaisen tuomion 1, 3–13 ja 16–19 kohdassa seuraavasti:

"1 [RT Mediasolutionsin] oikeudellinen edeltäjä teki 12.7.2007 [SMHV:lle] yhteisön tavaramerkiksi rekisteröintiä koskevan hakemuksen [asetuksen N:o 40/94] nojalla.

– –

3 Yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus julkaistiin 24.12.2007 ilmestyneessä Yhteisön tavaramerkkilehdessä nro 68/2007.

4 Kantaja [Jager & Polacek] teki 25.3.2008 asetuksen N:o 40/94 42 artiklan nojalla väitteen – – haetun tavaramerkin rekisteröintiä vastaan kaikkien hakemuksessa tarkoitettujen tavaroiden ja palvelujen osalta.

5 Väite perustui rekisteröimättömään aikaisempaan tavaramerkkiin Redtube ja Internet-osoitteen www.redtube.com käyttämiseen. Väitteen tueksi vedottiin asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun perusteeseen. – –

6 Kantaja ilmoitti väitelomakkeessa, että väitemaksu oli tarkoitus maksaa SMHV:n tilille 26.3.2008.

7 SMHV:n tavaramerkkiosasto ilmoitti 10.4.2008 päivätyllä kirjeellä kantajalle, että SMHV oli saanut väitemaksun vasta 1.4.2008 väiteajan umpeutumisen jälkeen ja että se katsoi näin ollen väitteen jääneen tekemättä. SMHV täsmensi lisäksi, että määräaikaa katsottaisiin noudatetun, jos maksumääräys on annettu ennen väiteajan umpeutumista. SMHV täsmensi myös, että jos kantaja on suorittanut maksun väiteajan kymmenen viimeisen päivän kuluessa, sen on maksettava viimeistään 11.5.2008 10 prosentin suuruinen lisämaksu kyseisestä väitemaksusta.

8 Kantaja esitti 8.5.2008 päivätyllä kirjeellä näytön siitä, että se oli 26.3.2008 antanut pankilleen määräyksen suorittaa väitemaksu. Se todisti myös maksaneensa 6.5.2008 10 prosentin suuruisen lisämaksun. Se huomautti lisäksi, että se oli saanut tiedon tavaramerkkihakemuksesta vasta 25.3.2008 iltapäivällä eli väiteajan viimeisenä päivänä. Se ilmoitti kehottaneensa näin ollen RT Mediasolutionsia peruuttamaan tavaramerkkihakemuksensa, mitä jälkimmäinen ei kuitenkaan tehnyt. Väitteen tekohetkellä (faksilla kello 17.07) pankit olivat olleet Itävallassa kiinni jo yli kahden tunnin ajan eikä ketään ollut enää paikalla kantajan kirjanpitoyksikössä. Kantajan ei ollut siis mahdollista antaa samana päivänä pankille määräystä suorittaa väitemaksu. – – Se väitti lisäksi, että maksuista sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit

ja mallit) 13.12.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2869/95 (EYVL L 303, s. 33) 8 artiklan saksankielisen version mukaan maksuaikaa katsotaan noudatetun käsiteltävässä asiassa lisämaksun suorittamisen vuoksi.

9 SMHV:n tavaramerkkiosasto lähetti 20.5.2008 päivätyillä kirjeillä kantajalle ja RT Mediasolutionsille ilmoituksen [jäljempänä 20.5.2008 päivätty ilmoitus]. SMHV totesi näissä kirjeissä, että väitteen oli todettu täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset siltä osin kuin se perustuu aikaisempaan rekisteröimättömään tavaramerkkiin Redtube, ja ilmoitti kantajalle ja RT Mediasolutionsille väitemenettelyn kontradiktorisen vaiheen aloittamiselle varatusta määräajasta [täytäntöönpanoasetuksen] 18 säännön 1 kohdan mukaisesti. SMHV ilmoitti erityisesti, että sovittelulle varattu aika (cooling off) päättyisi 21.7.2008 ja että väitemenettelyn kontradiktorinen vaihe alkaisi 22.7.2008. Se vahvisti lisäksi määräajat, joiden kuluessa kantaja saattoi tukea väitettään ja RT Mediasolutions vastata siihen.

10 RT Mediasolutions väitti 10.9.2008 päivätyssä kirjeessä, ettei väitemaksua ollut maksettu määräajassa, ja se pyysi SMHV:tä peruuttamaan 20.5.2008 päivätyn ilmoituksen ja toteamaan, että väitteen katsotaan jääneen tekemättä.

11 SMHV:n tavaramerkkiosasto lähetti 2.10.2008 kantajalle kirjeen, jonka otsikko oli ’Korjaus’ (Korrektur). SMHV ilmoitti kantajalle kyseisessä kirjeessä, että [20.5.2008 päivätty ilmoitus] oli lähetetty erehdyksessä ja että sitä oli pidettävä tarkoituksettomana. SMHV ilmoitti lisäksi kantajalle, ettei väitemaksua katsottu suoritetun väiteajassa ja että väitteen katsottiin jääneen tekemättä. SMHV kiinnitti lisäksi kantajan huomiota mahdollisuuteen pyytää muodollisen kirjallisen päätöksen tekemistä. Kantaja jätti tällaisen pyynnön 28.11.2008.

12 Väiteosasto teki 22.1.2009 päätöksen, jonka mukaan väitteen katsottiin jääneen tekemättä. Väiteosasto oli sitä mieltä, että asetuksen N:o 2869/95 8 artiklan 3 kohdassa asetetut kaksi edellytystä, jotka koskevat väiteajan kuluessa annettua maksumääräystä ja lisämaksun maksamista, ovat kumulatiivisia. – –

13 Kantaja valitti 20.3.2009 väiteosaston päätöksestä. Se väitti 22.5.2009 päivätyssä valituksen perusteet sisältävässä kirjelmässä, että SMHV oli 20.5.2008 tehnyt päätöksen, jolla väitteen todettiin täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset, ja että kyseistä päätöstä ei ollut pätevästi peruutettu [asetuksen N:o 40/94 77 a] artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Se väitti lisäksi, että asetuksen N:o 2869/95 8 artiklan 3 kohdassa asetetut kaksi edellytystä olivat vaihtoehtoisia eivätkä kumulatiivisia.

– –

16 SMHV:n neljäs valituslautakunta hylkäsi valituksen [riidanalaisella päätöksellä].

17 Valituslautakunta huomautti, että väiteaika oli umpeutunut 25.3.2008, koska 24.3.2008 oli ollut yleinen vapaapäivä. Väitemaksu oli suoritettu väiteajan umpeutumisen jälkeen toisin kuin [asetuksen N:o 40/94 42 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä] säädetään. Valituslautakunnan mukaan oli myös osoitettu, että kantaja oli antanut maksumääräyksen pankilleen vasta väiteajan umpeutumisen jälkeen eli 26.3.2008. Väitteen katsottiin näin ollen [asetuksen N:o 40/94 42 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen] nojalla jääneen tekemättä.

18 Valituslautakunta katsoi väiteosaston tulkinneen asianmukaisesti asetuksen N:o 2869/95 8 artiklan 3 kohtaa.

19 Valituslautakunnan mukaan [20.5.2008 päivätty ilmoitus] ei ollut päätös, joka olisi voitu peruuttaa [asetuksen N:o 40/94 77 a artiklan] mukaisesti, vaan se oli pelkkä menettelyn järjestämiseen liittyvä toimi.”

Asian käsittelyn vaiheet unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

14 Valittaja nosti riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 4.12.2009 jättämällään kannekirjelmällä.

15 Valittaja vetosi kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen, joista ainoastaan toiseen annettu vastaus on valituksen kohteena.

16 Ensimmäinen kanneperuste koski sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukaistamisviraston (tavaramerkit ja mallit) valituslautakuntien menettelysäännöistä 5.2.1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 216/96 (EYVL L 28, s. 11) 8 artiklan 2 kohdan rikkomista. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi tämän kanneperusteen sillä perusteella, että kyseistä säännöstä sovelletaan yksinomaan inter partes -menettelyissä ja että 22.1.2009 tehty päätös oli tehty ex parte -menettelyjen osalta vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

17 Valittaja riitautti kanteensa kolmannella kanneperusteella sen, että sen väitteen katsottiin jääneen tekemättä sen vuoksi, että väitemaksu oli maksettu myöhässä. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanneperusteen ja katsoi, että väiteosasto oli perustellusti todennut täytäntöönpanoasetuksen 17 säännön 1 kohdan mukaisesti väitteen jääneen tekemättä sen vuoksi, että väitemaksu oli maksettu myöhässä.

18 Toinen kanneperuste perustui asetuksen N:o 40/94 77 a artiklan 1 ja 2 kohdan rikkomiseen. Valittaja väitti tämän kanneperusteen tueksi, että 20.5.2008 päivätty ilmoitus, jossa todetaan, että sen väite voidaan ottaa tutkittavaksi, on päätös. Koska täytäntöönpanoasetuksen 17 säännön 5 kohdan mukaan juuri päätöksellä todetaan, että väiteilmoituksen katsotaan jääneen tekemättä, tai jätetään väite tutkimatta, päinvastaista toimea ja menettelytapojen samansuuntaisuutta koskeva oikeusperiaate näet edellyttää, että päätökseksi luonnehditaan myös toimi, jolla todetaan, että väite voidaan ottaa tutkittavaksi.

19 Kyseinen päätös voitiin siis valittajan mukaan peruuttaa ainoastaan asetuksen N:o 40/94 77 a artiklassa, luettuna yhdessä täytäntöönpanoasetuksen 53 a säännön kanssa, täsmennetyin edellytyksin. Mainittua päätöstä peruutettaessa ei ole noudatettu kyseisessä 53 a säännössä vahvistettuja menettelysääntöjä, ja päätös on peruutettu mainitussa 77 a artiklassa säädetyn kuuden kuukauden määräajan jälkeen.

20 Unionin yleinen tuomioistuin totesi tästä valituksenalaisen tuomion 91–93 kohdassa, että 20.5.2008 päivätty kirje oli ainoastaan kantajalle osoitettu ilmoitus menettelyn kontradiktorisen vaiheen aloittamispäivästä ja kehotus esittää seikat, todisteet ja perustelut sekä että tällaisella ilmoituksella ei siis ole tarkoitus olla oikeusvaikutuksia. Kyseisen kirjeen muodosta ei seuraa, että kyse olisi SMHV:n lopullisesta kannanotosta väitteen tutkittavaksi ottamiseen. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli mainitun tuomion 102 kohdassa, että 20.5.2008 päivätty ilmoitus ei ollut päätös vaan pelkkä menettelyn järjestämiseen liittyvä toimi.

21 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valittajan väitteet lisäksi katsomalla, ettei päinvastaista toimea ja menettelytapojen samansuuntaisuutta koskeva periaate ollut merkityksellinen määritettäessä sitä, onko 20.5.2008 päivätty ilmoitus päätös.

22 Unionin yleinen tuomioistuin korosti, että täytäntöönpanoasetuksen 18 säännön 1 kohdassa viitataan ilmoitukseen, jolla ei ole sitovia oikeusvaikutuksia siihen nähden, jolle se on osoitettu. Koska 20.5.2008 päivätty ilmoitus ei ollut päätös, valittaja ei lopuksi voinut vedota perusteltuun luottamukseen, joka sille oli väitetysti syntynyt kyseisen ilmoituksen perusteella.

23 Unionin yleinen tuomioistuin totesi myös valituksenalaisen tuomion 132 kohdassa, ettei asia koskenut kansainvälistä rekisteröintiä ja ettei ollut tarvetta ottaa kantaa sen ilmoituksen oikeudelliseen luonteeseen, jonka SMHV oli lähettänyt Maailman henkisen omaisuuden järjestölle (WIPO) tutkittavaksi otetuista väitteistä.

Asianosaisten vaatimukset

24 Valittaja vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion ja

— velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 SMHV vaatii valituksen hylkäämistä selvästi perusteettomana ja valittajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

26 Valittaja vetoaa valituksessaan yhteen ainoaan valitusperusteeseen, joka koskee asetuksen N:o 40/94 77 a artiklan 1 ja 2 kohdan virheellistä soveltamista.

Asianosaisten lausumat

27 Valittajan ainoa valitusperuste jakautuu kolmeen osaan. Valittaja moittii valitusperusteen ensimmäisessä osassa unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on katsonut, ettei 20.5.2008 päivätty ilmoitus ole päätös. Unionin yleinen tuomioistuin on ensinnäkin nojautunut sellaiseen unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jota ei voida soveltaa käsiteltävässä asiassa, sillä se koskee SEUT 288 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuja päätöksiä. Kyseistä määräystä ei kuitenkaan valittajan mukaan sovelleta SMHV:n toimiin.

28 Valittaja väittää toiseksi, että kun unionin yleinen tuomioistuin kieltäytyi pitämästä mainittua ilmoitusta päätöksenä, se ei antanut sille tehokasta oikeussuojaa.

29 Valittaa väittää, että vaikka SMHV voi tarkastaa väitteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset menettelyn millä hetkellä hyvänsä, se voi myös ottaa päättäväisesti kantaa tähän kysymykseen millä hetkellä hyvänsä ja näin etenkin kirjeessä, jolla se ilmoittaa asianosaisille väitettä koskevan kontradiktorisen vaiheen aloittamisesta. Valittajan mukaan 20.5.2008 päivätyn ilmoituksen sanamuoto osoittaa, että yksi ilmoituksen tavoitteista oli ratkaista väitteen tutkittavaksi ottaminen. Kyseinen sanamuoto on täsmällinen ja ehdoton. Tässä ilmoituksessa ei ole täsmennetty, että SMHV voi tutkia uudelleen väitteen tutkittavaksi ottamisen tai että se ei ole ottanut tähän kysymykseen lopullisesti kantaa.

30 Unionin yleisen tuomioistuimen olisi tehokasta oikeussuojaa koskevan periaatteen nojalla pitänyt valittajan mukaan katsoa, että 20.5.2008 päivätty ilmoitus oli sekä muotonsa että sisältönsä puolesta päätös. Tutkittavaksi ottamista koskevan lausuman on näet esittänyt toimivaltainen ja vastuullinen viranomainen. Kyseinen lausuma on ehdoton, täsmällinen ja varaukseton.

31 Valittajan mielestä mainitussa ilmoituksessa annettiin siis sen adressaatille se vaikutelma, että SHMV oli tarkastellut tutkittavaksi ottamista ja tehnyt tästä kysymyksestä lopullisen päätöksen. SMHV:llä oli tosin mahdollisuus peruuttaa kyseinen tutkittavaksi ottamisesta tehty päätös, jos se oli virheellinen, mutta sen olisi pitänyt tehdä se säädetyssä määräajassa ja säädettyjä menettelysääntöjä noudattaen. Koska mainittua päätöstä ei ole peruutettu tällä tavoin, se sitoo SMHV:tä edelleen oikeusvarmuuden

takaamisen tarpeen vuoksi. Kyseistä päätöstä ei kuitenkaan ole peruutettu asetuksen N:o 40/94 77 a artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyssä kuuden kuukauden määräajassa. Väitemenettely olisi siis pitänyt aloittaa uudelleen ja sitä olisi pitänyt jatkaa.

32 Valittaja moittii ainoan valitusperusteensa toisessa osassa unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on nojautunut päättelyssään siihen, että täytäntöönpanoasetuksen 17 säännön 5 kohdassa käytetään ilmaisua ”päätös” tapauksessa, joissa väiteilmoituksen katsotaan jääneen tekemättä, kun taas kyseisen asetuksen 18 säännön 1 kohdassa käytetään ilmaisua ”ilmoittaa”. Mainitun asetuksen 62 säännöstä kuitenkin ilmenee, että myös ilmoitus voi sisältää päätöksen.

33 Valittaja arvostelee valituksensa tueksi esittämänsä ainoan valitusperusteen kolmannessa osassa unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tyytynyt toteamaan vastauksena valittajan väitteeseen, joka koski WIPO:lle ilmoittamista koskevaa velvollisuutta, että asia koski ainoastaan yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä. Väitteen tutkittavaksi ottamista koskevan ilmoituksen oikeudellisen luonteen arvioimisen olisi kuitenkin oltava yhdenmukaista. Unionin yleisen tuomioistuimen olisi valittajan mukaan pitänyt ottaa huomioon se, että jos WIPO:lle annettava tutkittavaksi ottamista koskeva ilmoitus on päätös, kyseinen ilmoitus on luonnehdittava samalla tavalla silloin, kun se annetaan sille, joka on esittänyt väitteen yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä vastaan.

34 SMHV:n mielestä valituksen ainoa valitusperuste on selvästi perusteeton.

35 SMHV väittää ensinnäkin siitä valitusperusteen osasta, joka koskee unionin yleisen tuomioistuimen mainitsemaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, että SMHV on Euroopan unionin elin. Unionia varten vahvistettuja hallinto-oikeuden määritelmiä sovelletaan myös siihen.

36 Se huomauttaa tämän jälkeen siitä osasta, joka koskee 20.5.2008 päivätyn ilmoituksen luonnehtimista päätökseksi, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 122 kohdassa todennut selkeästi, ettei kyseisestä ilmoituksesta ilmene, että SMHV:n oli tarkoitus ratkaista lopullisesti tutkittavaksi ottaminen. Tehokkaan oikeussuojan periaatetta ei näet ole sovellettava käsiteltävässä asiassa, koska kyseinen ilmoitus ei ole SMHV:n sanamuotoa mukaillen sellainen ”täytäntöönpanovallan toimi”, jolla voidaan loukata oikeutta. Ilmoituksella ei ole mitään oikeusvaikutusta valittajan oikeusasemaan.

37 SMHV:n mukaan valittaja moittii unionin yleistä tuomioistuinta virheellisesti siitä, ettei se ole pyrkinyt selvittämään, sisälsikö 20.5.2008 päivätty ilmoitus myös päätöksen. Unionin yleinen tuomioistuin on näet selvittänyt asiaa valituksenalaisen tuomion 91 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa.

38 SMHV huomauttaa WIPO:ssa vireillä olevaa menettelyä koskevasta valitusperusteen osasta, että väitteen tutkittavaksi ottamisesta tehty päätös johtaa kansainvälisen rekisteröinnin tapauksessa kansainvälisessä tavaramerkkirekisterissä olevaan mainintaan suojan väliaikaisesta epäämisestä. Kyseistä menettelyä ja SMHV:ssä sovellettavaa menettelyä siis voida verrata toisiinsa niiden vaikutusten osalta.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

39 Alustavasti on huomautettava yhtäältä, ettei valittaja vetoa unionin tuomioistuimessa asetuksen N:o 216/96 8 artiklan 2 kohdan virheellistä soveltamista eikä väitemaksun maksamista koskevaan valitusperusteeseen.

40 Toisaalta on todettava, että riidanalainen päätös on tehty 22.1.2009 tehdyn päätöksen eikä 20.5.2008 päivätyn ilmoituksen kumoamista koskevan vaatimuksen johdosta.

41 SMHV:n väiteosasto totesi juuri 22.1.2009 tehdyllä päätöksellä, että väitteen katsottiin jääneen tekemättä, koska väitemaksua ei ollut suoritettu tätä varten asetetussa määräajassa.

Valitusperusteen ensimmäinen osa

42 Valituslautakunta totesi, että 22.1.2009 tehdyn päätöksen kumoamista koskeva vaatimus voitiin ottaa tutkittavaksi mutta se ei ollut perusteltu sen vuoksi, että väiteosastolla oli oikeus muttei velvollisuutta kiinnittää kaikissa menettelyn vaiheissa huomiota virheeseen, joka saattaisi liittyä väitemaksun suorittamiseen. Valituslautakunnan mukaan ilmoitus, jolla annettiin tiedoksi, että väite voidaan ottaa tutkittavaksi, ja täsmennettiin, että väitemenettelyn kontradiktorinen osa on alkanut, ei siis ole päätös, joka on peruutettava asetuksen N:o 40/94 77 a artiklan mukaisesti, eikä kyseisen asetuksen 57 artiklassa tarkoitettu lopullinen päätös vaan pelkkä alustava ilmoitus.

43 Valituslautakunta ja tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin valituksenalaisen tuomion 74 ja 75 kohdassa olivat tämän perusteella sitä mieltä, että 22.1.2009 tehty päätös oli tehty ex parte -menettelyä varten vahvistettujen sääntöjen nojalla ja että valitus kyseisestä päätöksestä oli tehtävä tällaisen menettelyn mukaisesti. Valituslautakunta katsoi, että väiteosasto oli täysin johdonmukaisesti jättänyt ottamatta kantaa kuluihin, ja päätti, ettei valitusmenettelystä aiheutuneista kuluista ollut tarpeen antaa ratkaisua.

44 Valittaja on unionin yleisessä tuomioistuimessa väittänyt, että 20.5.2008 päivätty ilmoitus oli päätös, joka olisi voitu peruuttaa ainoastaan asetuksen N:o 40/94 77 a artiklassa säädetyin edellytyksin.

45 Unionin yleisen tuomioistuimen mielestä 20.5.2008 päivättyä ilmoitusta ei voitu luonnehtia päätökseksi sillä ensisijaisella perusteella, ettei sillä ollut mitään sitovaa oikeusvaikutusta. Unionin yleinen tuomioistuin huomautti valituksenalaisen tuomion 91 kohdassa, ettei kyseisessä ilmoituksessa ollut mitään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin ymmärtää, että kyse on väitteen tutkittavaksi ottamisesta tehdystä päätöksestä, samalla kun se totesi saman tuomion 92 kohdassa, että SMHV antoi kyseisellä ilmoituksella valittajalle tiedoksi, että tämän väite voidaan ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin se perustuu aikaisempaan rekisteröimättömään tavaramerkkiin. Unionin yleinen tuomioistuin täsmensi lopuksi mainitun tuomion 95 kohdassa, että se, että SMHV katsoi mainitussa ilmoituksessa, että sen mukaan väite voitiin ottaa tutkittavaksi, oli selitys sille, miksi se ilmoitti osapuolille inter partes -menettelyn aloittamiselle asetetusta määräajasta.

46 Unionin yleinen tuomioistuin päätteli valituksenalaisen tuomion 102 kohdassa, että 20.5.2008 päivätty ilmoitus ei ole päätös vaan pelkkä menettelyn järjestämiseen liittyvä toimi.

47 Kyseistä päättelyä ei kuitenkaan voida hyväksyä.

48 Ensimmäiseksi näet täytäntöönpanoasetuksen II osastosta ilmenee, että tavaramerkin rekisteröintiä koskeva väitemenettely sisältää kaksi erillistä vaihetta. Kyseisen asetuksen 17 säännössä luetellaan väitteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset ja saman säännön 5 kohdassa täsmennetään, että päätös, jolla todetaan, että väiteilmoituksen katsotaan jääneen tekemättä tai että väite on jätettävä tutkimatta, ilmoitetaan hakijalle. Tästä seuraa, että tutkittavaksi ottamisen edellytysten tutkintavaihe voi johtaa sellaisen päätöksen tekemiseen, jolla menettely päätetään ja johon sellaisenaan voidaan hakea muutosta asetuksen N:o 40/94 57 artiklan 1 kohdan nojalla.

49 Lisäksi täytäntöönpanoasetuksen 18 säännön 1 kohdassa täsmennetään, että ”kun väite [voidaan] 17 säännön edellytysten mukaisesti [ottaa tutkittavaksi], [SMHV] ilmoittaa osapuolille, että väitemenettely aloitetaan kahden kuukauden kuluttua ilmoituksen vastaanottamisesta”. Kyseisen 18 säännön itse sanamuodosta ilmenee, että väitemenettely sinänsä eli inter partes -vaihe aloitetaan vasta, kun SMHV on tarkastanut, että väite voidaan ottaa tutkittavaksi ja ettei mikään 17 säännössä luetelluista perusteista estä tätä tutkittavaksi ottamista.

50 Täytäntöönpanoasetuksen ranskankielisessä versiossa käytetty ilmaisu ”jugée recevable” [voidaan ottaa tutkittavaksi] osoittaa, että unionin lainsäätäjä on halunnut SMHV:n tutkivan menettelyn tässä vaiheessa sen, voidaanko väite ottaa tutkittavaksi, ja varmistautuvan siitä, että väitemaksu on suoritettu asianmukaisesti.

51 Täytäntöönpanoasetuksen muissa kieliversioissa käytetään espanjankielistä ”se considere admisible”, saksankielistä ”gilt als zulässig”, englanninkielistä ”found admissible” ja italiankielistä ”considerata ammissibile” ilmaisua. Näiden eri kieliversioiden tarkastelu osoittaa, että lukuun ottamatta sitä saksankielistä versiota, jossa sanalla ”gilt” ei ole niin vahvaa merkitystä kuin muissa kieliversioissa käytetyillä ilmaisuilla, väitteen on todettava täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset, ennen kuin inter partes -menettely voidaan aloittaa.

52 Asetuksen N:o 40/94 57 artiklan 2 kohdasta seuraa lopuksi, että voi olla toimia, jotka ovat päätöksiä siitäkin huolimatta, että ne toteutetaan menettelyn kuluessa eikä niillä päätetä menettelyä.

53 Unionin yleinen tuomioistuin on siis todennut valituksenalaisen tuomion 91 ja 95 kohdassa virheellisesti, että 20.5.2008 päivätty ilmoitus, joka on lähetetty täytäntöönpanoasetuksen 18 säännön mukaisesti, oli vain pelkkä kirje, jolla SMHV ilmoitti väitteentekijälle inter partes -menettelyn aloittamisesta ja kehotti tätä täydentämään hakemustaan esittämällä todisteita, ja että ilmoitus, jonka mukaan väitteen todettiin täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset, ei ollut SMHV:n lopullinen kannanotto väitteen tutkittavaksi ottamiseen.

54 Toiseksi on huomautettava, että vaikka SMHV on suullisessa käsittelyssä myöntänyt, että 20.5.2008 päivätty ilmoitus lähetettiin erehdyksessä, se on kuitenkin väittänyt, että kyseisen elimen omaksumassa käytännössä se, että väitteen todetaan täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset, on vain pelkkä tapa ja että lopullinen päätös väitteen tutkittavaksi ottamisesta voidaan tehdä vasta inter partes -menettelyn yhteydessä. SMHV:n mukaan puolustautumisoikeuksien suojaaminen on välttämätöntä.

55 Sillä, että mainittu ilmoitus luonnehditaan väitteen tutkittavaksi ottamisesta tehdyksi ”päätökseksi”, ei kuitenkaan heikennettäisi puolustautumisoikeuksien suojaa.

56 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 64 kohdassa korostanut, väitteentekijällä ei yhtäältä ole mitään intressiä hakea muutosta toimeen, jolla SMHV toteaa sen väitteen täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

57 Jos toisaalta SMHV tekee virheen arvioidessaan väitteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ja toteaa virheellisesti väitteen täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset ja aloittaa siis inter partes -menettelyn, väitteentekijän vastapuolella säilyy mahdollisuus vedota oikeuksiinsa.

58 Väitteentekijän vastapuoli voi näet ensinnäkin väittää SMHV:ssä, että väitteen tutkittavaksi ottamisen osalta on tehty virhe, ja pyytää, että SMHV peruuttaa asetuksen N:o 40/94 77 a artiklan nojalla päätöksen, jolla se on todennut, että väite voidaan ottaa tutkittavaksi.

59 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että laittoman toimen peruuttaminen on lähtökohtaisesti sallittua ja näin on, vaikka oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteet edellyttävät, että laiton toimi peruutetaan kohtuullisessa ajassa ja että otetaan huomioon se, missä määrin asianosainen on mahdollisesti voinut luottaa toimen laillisuuteen (ks. vastaavasti asia C-508/03, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 4.5.2006, Kok., s. I-3969, 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

60 Unionin lainsäätäjä on SMHV:n osalta antanut säännökset kyseisen elimen toteuttamien sääntöjenvastaisten toimien peruuttamista koskevasta menettelystä. Asetuksen N:o 40/94 77 a artiklan 1 kohdassa täsmennetään tästä, että kun SMHV tekee päätöksen, joka sisältää ilmeisen sen syyksi katsottavan menettelyvirheen, sen on peruutettava kyseinen päätös.

61 Mainitun 77 a artiklan 2 kohdassa säädetään, että virheellisen päätöksen peruuttaminen suoritetaan viran puolesta tai jonkin asianosaisen pyynnöstä ja että päätös on peruutettava kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona kyseinen päätös on tehty, sen jälkeen kun muun muassa menettelyn asianosaisia on kuultu. On siis ilmeistä, että peruuttamismenettelyn voi panna vireille väitteentekijän vastapuoli.

62 Lopuksi saman 77 a artiklan 3 kohdassa säädetään, että peruuttamismenettelyllä ei rajoiteta asianosaisten oikeuksia hakea muutosta muun muassa saman asetuksen 57 artiklan nojalla.

63 Väitteentekijän vastapuolella on toiseksi mahdollisuus saada kumotuksi toimi, jolla väitteen todetaan täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset. Kyseistä kumoamista voidaan vaatia inter partes -menettelyn päätteeksi tehdystä päätöksestä tehdyn valituksen yhteydessä. Koska kyseisellä toimella ei päätetä menettelyä, siihen voidaan näet hakea asetuksen N:o 40/94 57 artiklan 2 kohdan nojalla muutosta samalla kun haetaan muutosta väitteen asiakysymyksestä tehtyyn lopulliseen päätökseen.

64 Kaikkien näiden säännösten tutkinnasta ilmenee, että kun SMHV toteaa, että väite voidaan ottaa tutkittavaksi, menettelyn inter partes -vaihe aloitetaan. Kuuden kuukauden kuluessa päätös, jolla väitteen on todettu täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset, voidaan silloin, kun se sisältää ilmeisen menettelyvirheen, peruuttaa viran puolesta ja jonkin asianosaisen pyynnöstä, mikä johtaa väitemenettelyn päättymiseen. Sen jälkeen, kun kyseinen määräaika on päättynyt, menettelyn inter partes -vaihetta on jatkettava ja asia on ratkaistava päätöksellä.

65 Tässä jälkimmäisessä tilanteessa väitteentekijän vastapuoli voi valittaa valituslautakuntaan ja väittää, etteivät väitteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset ole täyttyneet.

66 Unionin tuomioistuin on näet jo todennut, että asetuksen N:o 40/94 62 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että tutkittuaan pääasian valituslautakunta ratkaisee valituksen ja näin tehdessään se voi käyttää riidanalaisen päätöksen tehneen elimen toimivaltaa eli lausua nyt käsiteltävässä tapauksessa siis itse väitteestä hyläten sen tai todeten sen perustelluksi ja vahvistaa tai kumota näin riidanalaisen päätöksen (asia C-29/05 P, SMHV v. Kaul, tuomio 13.3.2007, Kok., s. I-2213, 56 kohta).

67 Tämä valituslautakunnan toimivalta ulottuu myös väitteen tutkittavaksi ottamisen valvontaan siten, että väitteentekijän vastapuoli voi tarvittaessa riitauttaa tämän tutkittavaksi ottamisen sille asetuksen N:o 40/94 57 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetun muutoksenhakumahdollisuuden yhteydessä.

68 On siis ilmeistä, että väitteentekijän vastapuolen oikeuksien suojaaminen on varmistettu asetuksen N:o 40/94 77 a artiklassa säädetyllä peruuttamismekanismilla ja kyseisen asetuksen 57 artiklassa säädetyllä muutoksenhakumekanismilla.

69 Kaikista edellä esitetyistä seikoista ilmenee, että unionin lainsäätäjä on säätänyt yhtäältä väitemenettelyiden kahdesta eri vaiheesta ja toisaalta mekanismeista, joiden avulla väitteentekijän vastapuoli voi riitauttaa päätöksen, jolla SMHV on virheellisesti todennut, että väite voidaan ottaa tutkittavaksi.

70 Kaikesta edellä olevasta seuraa, että kun unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 95 ja 102 kohdassa, ettei 20.5.2008 päivätyllä ilmoituksella ollut muuta päämäärää kuin ilmoittaa valittajalle väitemenettelyn kontradiktorisen vaiheen aloittamispäivästä ja kehottaa valittajaa samalla esittämään seikat, todisteet ja perustelut ja ettei kyseinen ilmoitus ollut päätös vaan pelkkä menettelyn järjestämiseen liittyvä toimi, jolla ei ole sitovia oikeusvaikutuksia, se sovelsi virheellisesti täytäntöönpanoasetuksen 17 ja 18 säännön sekä asetuksen N:o 40/94 57 ja 77 a artiklan säännöksiä.

71 Tästä seuraa, että valituksenalainen tuomio on kumottava eikä valituksen tueksi esitetyn ainoan valitusperusteen muihin osiin ole tarpeen vastata.

Ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne

72 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen alakohdan mukaan unionin tuomioistuin voi kumotessaan unionin yleisen tuomioistuimen tuomion itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen.

73 Unionin tuomioistuin toteaa tässä tapauksessa valituslautakunnan katsoneen riidanalaisen päätöksen 17 ja 31 kohdassa, ettei valitus ollut perusteltu, koska väiteosasto oli asianmukaisesti todennut, että väitteen katsottiin jääneen tekemättä.

74 Unionin tuomioistuin toteaa myös valituslautakunnan katsoneen riidanalaisen päätöksen 19 kohdassa, ettei 20.5.2008 päivätty ilmoitus, jolla annettiin tiedoksi, että väitteen oli todettu täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset, ollut päätös, joka voidaan peruuttaa asetuksen N:o 40/94 77 a artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, vaan pelkkä valmisteleva ilmoitus ja ettei tällainen ilmoitus sido SMHV:tä.

75 Kuten tämän tuomion 53, 64 ja 68 kohdassa on kuitenkin todettu, toimi, jolla SMHV ilmoittaa väitteentekijälle, että sen väite voidaan ottaa tutkittavaksi, ei ole pelkkä SMHV:ltä tuleva ilmoitus vaan se on väitteen tutkittavaksi ottamisesta tehty päätös, joka voidaan peruuttaa ainoastaan asetuksen N:o 40/94 77 a artiklassa säädetyin edellytyksin tai kumota saman asetuksen 57 artiklan perusteella tehdyn valituksen yhteydessä.

76 Tästä seuraa, että koska valituslautakunta totesi, ettei mainittua toimea ollut peruutettu kuuden kuukauden kuluessa, se katsoi virheellisesti, että väiteosastolla oli kyseisen määräajan umpeutumisen jälkeen oikeus tutkia kysymys siitä, oliko väitteen katsottava jääneen tekemättä sen vuoksi, että väitemaksu oli maksettu myöhässä.

77 Tästä seuraa, että riidanalainen päätös on kumottava.

Oikeudenkäyntikulut

78 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteltu ja unionin tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti, se päättää oikeudenkäyntikuluista. Saman työjärjestyksen 69 artiklan, jota sen 118 artiklan nojalla sovelletaan myös muutoksenhakuun, 2 kohdassa määrätään, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

79 Tarkasteltavassa asiassa valitus on perusteltu ja valittaja on vaatinut SMHV:n velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, joten SMHV on velvoitettava korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusmenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-488/09, Jager & Polacek vastaan SMHV (REDTUBE), 12.5.2011 antama tuomio kumotaan.**

2) **Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) neljännen valituslautakunnan 29.9.2009 tekemä päätös (asia R 442/2009-4), joka koskee Jager & Polacek GmbH:n ja RT Mediasolutions s. r. o:n välistä väitemenettelyä, kumotaan.**

3) Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) velvoitetaan korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen menettelyssä ja valitusmenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset